

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Indira Šabić		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje		
Matični broj	2408987188924		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti <i>(staviti križić u polje)</i>	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Ramiz Smajlović		
Datum i mjesto rođenja	24.08.1987., Zvornik		
Adresa	Vukovarska br. 2, 75000 Tuzla		
Telefon / mobitel	+38761677177		
e-pošta	indirasmajlovic@yahoo.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2010. godine diplomirala na Odsjeku za bosanski jezik i književnost Filozofskog fakulteta Univerziteta u Tuzli 2006. godine stekla diplomu o završenoj srednjoj školi (Gimnazija Ismet Mujezinović Tuzla u Tuzli)		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	2013. godine izabrana u suradničko zvanje asistenta za znanstveno područje lingvistike na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli 2012. godine u statusu istaknutog stručnjaka iz prakse angažirana u izvođenju nastave na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Tuzli 2012. radi kao profesorica bosanskoga jezika i književnosti u Mješovitoj srednjoj mašinskoj školi u Tuzli		

Popis radova	1) Analiza priložnih izraza srednjovjekovnog bosanskohercegovačkog epigrafikona, <i>Lingua montenegrina</i>, god. VI, sv. 2, br. 12, Podgorica, 2013., str. 15-24. 2) Disfemistička ili verbalna agresija bosanskoga razgovornog jezika, <i>Behar</i>, god. XXII, br. 115, Zagreb, 2013., str. 42-47. 3) Jezička razrada isprave Skender-baše – pratilje fojničke Ahdname u produkciji begovice, <i>Znakovi vremena</i>, Naučnoistraživački institut Ibn Sina, Sarajevo, 2013., str. 213-227. 4) Kolokacijska i konceptualna analiza jedinica sa somatskom sastavnicom srce, <i>Lingua montenegrina</i>, god. V, sv. 2, br. 10, Podgorica, 2012., str. 75-87. 4) Simbolika izraza i poruka inskribiranih bijeljinskih stećaka (u suautorstvu s Amirom Turbić-Hadžagić, Zumretom Jamakosmanović), <i>Zbornik radova sa naučnog skupa: Baština i naslijeđe Semberije, Sarajevo / Bijeljina</i>, 2012., str. 97-105. 5) Ponašanje poluglasa u korpusu bosanskohercegovačkih epitafa, <i>Lingua montenegrina</i>, god. V, sv. 1, br. 9, Podgorica, 2012., str. 85-97. 6) Analiza prijedložno-padežnih izraza srednjovjekovnoga bosanskohercegovačkog epigrafikona, <i>Lingua montenegrina</i>, god. IV, sv. 2, br. 8, Podgorica, 2011., str. 29-51. 7) Specifično bosanski/bošnjački frazion u kontekstu kognitivnih teorija s osvrtom na upotrebnu osnovu, <i>Post Scriptum</i>, Pedagoški fakultet Bihać, god. 2, br. 2, Bihać, 2011., str. 53-61.
Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima	1) Treći međunarodni simpozijum Ćopićevsko modelovanje realnosti kroz humor i satiru, <i>Banja Luka / Graz</i>, 2013. 2) Jezik bijeljinskih natpisa iz 14. stoljeća (u suautorstvu s Amirom Turbić-Hadžagić,) <i>Prvi bosanskohercegovački slavistički kongres</i>, Sarajevo, 2011.
NASLOV PREDLOŽENE TEME	
Hrvatski	Onomastička analiza bosanskohercegovačkih srednjovjekovnih administrativnih tekstova i stećaka
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje disertacije na stranom jeziku)	
Jezik na kojem će se pisati disertacija	Hrvatski
OBRAZLOŽENJE TEME	

Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	Doktorski rad donijet će analizu onimijskoga sloja bosanskohumskih administrativnih i stećkovnih tekstova koji su pisani ili klesani od X./XI. do XV./XVI. stoljeća. Obradit će se antroponimi (imena, prezimena i nadimci) i njihove podvrste, koje će biti obrađene po podrijetlu (idioglotski i aloglotski), obliku (adaptirani i neadaptirani), značenju (nemarkirani i markirani) i čestoći (frekventni i nefrekventni), te toponimijske kategorije (imena naselja, voda, privatnih površina, tj. svih mikrotoponima koji su zabilježeni u korpusu). Pokušat će se utvrditi kako su se razvijala i ustaljivala prezimena, koja su se osobna imena nadijevala u srednjem vijeku i kakav je bio odnos između svetačkih i narodnih osobnih imena. Unutar toponimije utvrdit će se vrste toponima, podrijetlo i tvorba te će se pokazati koliko je star ili mlad toponimijski sustav i u kojoj mjeri čuva starija imena i strane elemente u njima. Proučavanje građe podrazumijevat će prikaz razvoja antroponimijske formule, razradbu slavenskih elemenata, strukture imena (tvorbeni tipovi, osnove, sufiksi) i njihovih fonoloških, morfoloških i semantičkih karakteristika.
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (za one koji žele da im se odobri pisanje disertacije na stranom jeziku – maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
Doktorski rad temelji se na onomastičkoj analizi bosanskohercegovačkih srednjovjekovnih administrativnih tekstova i inskribiranih stećaka u razdoblju od X./XI. do XV./XVI. stoljeća (od Bosanske Banovine do pada srednjovjekovne Bosne pod osmanlijsku vlast). U okviru postojećih određenja fenomena bosanskohercegovačkih natpisa na stećcima i administrativnih tekstova, te u odnosu prema dosadašnjim istraživanjima starobosanskoga jezika, onomastičkom će se analizom zadanoga korpusa uspostaviti sustavna dopuna dosada znanstvenim istraživanjima usustavljenoga onomastikona, ako se isti shvati kao omnibus rječnik antroponima i toponima u nastajanju. Ispitat će se i utvrditi onomastičke osobitosti na odabranim razinama (fonološkoj, morfološkoj, semantičkoj), definirati odnos s (pra)slavenskom onomastičkom tradicijom, izvršiti komparacija s geografski susjednim i genetski srodnim onomastikonima s ciljem oblikovanja sustavnih informacija o bosanskohercegovačkoj onomastici. U doktorskom će se radu prikazati razvoj antroponimijske formule srednjovjekovne Bosne i Huma i strukture imena, pri tome se opisuju tvorbeni tipovi, osnove i sufiksi. Definiranju istaknutoga korpusa, osobitostima u vezi s vremenom, funkcijom i dinamikom njegova oblikovanja (kada su natpisi i isprave nastajali, koja im je bila aktivna funkcija, kojim su pismom oblikovani i o kakvoj je produkciji riječ u kvantitativnom smislu), u bosanskohumskoj kulturi nemalo pridonosi informacija o njezinu pismovnu naličju – supostojanju triju pisama (bosančica, glagoljica, latinica). Premda je riječ o supostojanju triju pismovnih sustava, valja istaknuti bosančicu kao primarno pismo kojim je ispisan većinski dio korpusa (sve povelje i glavnina epigrafa), dok je preostalim dvama pismima ostvareno tek nekoliko spomenika, svega 12 latinicom i 4 glagoljicom. Dugovi i zadužnice Notarijata pisani su latinicom. Korpus je definiran s ciljem ostvarivanja sinkretizma kulturnog korpusa temeljenoga na produkciji bosanskih vladara i vlastele, koju su ostvarili specijalno obučeni pisari, s jedne strane i inskribiranih stećaka na čistom narodnom jeziku s druge strane. Definirana je tema istraživačkoga tipa, primarno proizlazi iz onomastike kao znanstvene discipline jezikoslovlja, a kontekstualno pripada leksikologiji.	
Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)	

Dosadašnja istraživanja korpusa bosanskohercegovačkih administrativnih tekstova i natpisa na stećcima provedena su iz perspektive znanosti i umjetnosti. Postojeće osvrte, prikaze i cjelovite studije o definiranom korpusu moguće je pratiti od sredine XX. stoljeća. Izdvojiti će se tek ključni:

1. Marko Vego, *Zbornik srednjovjekovnih natpisa Bosne i Hercegovine I-IV* (1962-1970)
2. Alojz Benac, *Stećci* (1967)
3. Nada Miletić, *Umjetnost na tlu Jugoslavije – Stećci* (1982)
4. Šefik Bešliagić, *Stećci i njihova umjetnost* (1971)
5. Mehmedalija Mak Dizdar, *Antologija starih tekstova* (1971)
6. Dubravko Lovrenović, *Stećci: bosansko i humsko mramorje srednjeg vijeka* (2009)

Lingvistička istraživanja o definiranoj temi uglavnom su novijega postanja:

1. Darija Gabrić-Bagarić, *Crkvenoslavensko i narodno u bosanskohercegovačkim epigrafskim spomenicima od 12. do 18. stoljeća*, Drugi Hercigonjin zbornik, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2005.
2. Amira Turbić-Hadžagić, *Deklinabilne riječi bosaničnih pravnih tekstova od 12. do 15. stoljeća*, doktorski rad u rukopisu, Zagreb, 2006.
3. Edim Šator, *Paleografske i fonetske odlike natpisa na stećcima u BiH*, magistarski rad u rukopisu, Mostar, 2009.
4. Marinka Šimić, *Jezik srednjovjekovnih kamenih natpisa iz Hercegovine. Natpisi pisani hrvatskom ćirilicom*, Matica hrvatska, Sarajevo, 2009.
5. Lejla Nakaš, *Konkordancijski rječnik ćirilskih povelja srednjovjekovne Bosne*, Društvo za proučavanje srednjovjekovne bosanske historije, Sarajevo, 2011.
6. Jurić-Kappel, Jagoda, *Bosnien im Spiegel älterer Schriften Bosna u ogledalu starije pismenosti*, Edition Liaunigg, Beč, 2013.

Dekorirani i/ili inskribirani, s odlikama fiksiranosti, fosiliziranosti i monolitnosti, stećci u kohabitaciji s pravnim tekstovima definiraju spomeničku topografiju i kulturnu geografiju, svjedoče najizravniju emanaciju narodnoga stvaralačkog duha i najviši domet estetske kreacije u bosanskohercegovačkoj kulturi srednjega vijeka. Njihova leksička i strukturna okamenjenost, invarijantnost, semantička slivenost i semantička nedjeljivost integriraju inventar svjedočanstava o pismenosti regije u kojoj su nastajali. U onimijskom materijalu kojim definirani korpus raspolaže prepoznaje se identitet ondašnjeg čovjeka i njegove bitnosti koje je sam imenovao. Za nadgrobne natpise, s obzirom na njihov sadržaj, karakteristično je čuvanje velikog broja narodnih imena i prezimena i nešto manji broj toponima.

S obzirom na različite teorije o pripadnosti stećaka, važno je istaknuti da su gotovo sva imena na stećcima slavenske provenijencije te manjim brojem kršćanska imena koja su bila u uporabi na koncu srednjeg vijeka u Bosni i Humu (Šimić 2007: 107-133).

U prilog odabranoj temi doktorskoga rada idu nedovoljno istražena mjesta definiranoga korpusa, mjesta u kojima je pohranjen bogat istraživački potencijal neopravdano zanemaren u suvremenoj znanosti. Pokazuju to i recentna lingvistička istraživanja srodnoga korpusa činjenicom da su sva poduzeta krajem prvoga desetljeća novog tisućljeća. Stoga je rad *Onomastika bosanskohercegovačkih srednjovjekovnih administrativnih tekstova i stećaka* na počecima definiranja znanstvene konstrukcije koja proučava imenoslovlje Bosne i Huma i stvaranja "omnibus rječnika" antroponima i toponima bosanskohercegovačke srednjovjekovne kulture.

Uz opću onomastičku literaturu rad će se oslanjati na temeljna djela hrvatske onomastike nastala kao rezultat terenskih istraživanja i ekscerpiranja građe iz povijesnih dokumenata te brojnih znanstvenih, književnih i drugih relevantnih djela, a ta su:

1. Šimunović, Petar, *Toponimija otoka Brača*, Supetar, 1972.
2. Šimunović, Petar, *Hrvatska prezimena*, Zagreb, 1995.
3. Bjelanović, Živko, *Antroponimija Bukovice*, Split, 1988.
4. Frančić, Anđela, *Međimurska prezimena*, Zagreb, 2001.
5. Bjelanović, Živko, *Onomastičke teme*, Zagreb, 2007.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Temeljni je cilj istraživanja doprinos postojećim i poduzetim onomastičkim istraživanjima

koji se ponajprije očituju u reprezentativnom kritičkom korpusu: i u dijakronijskom, vertikalnom (od X. do XVI. st) i u sinkronijskom, horizontalnom smislu (komparativna analiza sa zemljopisno susjednim i srodnim onomastikonima).

Oblikovane su temeljne afirmativne hipoteze o karakteristikama onimijskih elemenata korpusa (etimologija, tvorbeni modeli i sl) koje će se istraživanjem korpusa potvrditi ili opovrgnuti:

1. Slavenski onimijski element bilježi kontinuum u onomastikonu Bosne i Huma (strukturna uređenost, semantička slivenost i prozirnost)

2. Proces adoptiranja aloglotskih imena tekao je sporo i otežano, i u svojoj konačnici u srednjem vijeku nije uspio prevladati nad idioglotskim imenima.

Oblikovani su temeljni zadaci do kojih će se istraživanjem korpusa pokušati doći:

1. Definirati konkordancijsku listu koja će dati uvid u srednjovjekovnu onomastiku Bosne i Huma.

2. Analizom na semantičkoj, morfološkoj i fonološkoj razini, osnažiti i revidirati postojeće rezultate jezikoslovnih istraživanja i utvrđen onomastikon Bosne i Huma.

3. Rasvijetliti pitanja funkcionalnosti, konzervativnosti i artifizijelnosti antroponimijske formule u srednjem vijeku.

4. Pridonijeti osnaživanju uloge i značaja onimijske građe Bosne i Hercegovine u slavenskim onomastičkim istraživanjima.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

S obzirom na profanost stećaka i činjenicu da je većina natpisa danas nečitka, građa za doktorski rad preuzima se iz *Zbornika srednjovjekovnih natpisa Bosne i Hercegovine I-IV* (1962-1970) autora Marka Vege koji okuplja 325 natpisa s pribrojenom nekolicinom natpisa iz knjiga *Stari bosanski tekstovi* (1969) Mehmedalije Maka Dizdara, *Hrestomatija starije bosanske književnosti* (1974) Herte Kune. Zaokruženu korpusu pridodaje se i 12 epigrafa od ukupno 17 otkrivenih 2002. godine pri restauraciji Atik džamije u Bijeljini.

Epigrafi u zajedništvu s pravnim tekstovima definiraju inventar svjedočanstava o pismenosti Bosne i Huma. U onimijskom materijalu kojim definirani epigrafski i administrativni korpus raspolaže prepoznaje se identitet ondašnjeg čovjeka i njegove bitnosti koje je sam imenovao. Njihova leksička i strukturna okamenjenost, invarijantnost, semantička slivenost i semantička nedjeljivost, integriraju inventar svjedočanstava o pismenosti regije u kojoj su nastajali. U onimijskom materijalu kojim definirani epigrafski korpus raspolaže prepoznaje se identitet ondašnjeg čovjeka i njegove bitnosti koje je sam imenovao. Za nadgrobne je natpise, s obzirom na njihov sadržaj, karakteristično čuvanje velikog broja narodnih imena i prezimena i nešto manji broj toponima. S obzirom na različite teorije o pripadnosti stećaka, važno je istaknuti da su skoro sva imena na stećcima slavenske provenijencije te manjim dijelom kršćanska imena koja su bila u uporabi na koncu srednjeg vijeka u Bosni i Humu (Šimić 2007: 107-133). Natpisi na stećcima se onomastički analiziraju u svome originalnome obliku, ali i u transformiranom obliku koji je rezultat turske okupacije Bosne i Huma u XV. stoljeću. Administrativni tekstovi obuhvaćaju 130 povelja, darovnica i pisama državne kancelarije, oblasnih gospodara i pojedinaca. Kao i u epigrafici, građa za administrativne spise preuzimana je iz ranije tiskanih izdanja jer su originali ili prijepisi većinom nepodložni analizi i nedostupni. Konzultirana je građa koja jamči visok stupanj znanstvene vjerodostojnosti i točnosti, kao što je slučaj s *Konkordancijskim rječnikom ćirilskih povelja srednjovjekovne Bosne* (2011) autorice Lejle Nakaš koji prati izdanja Gregora Čremošnika, Franza Miklošiča i Aleksandra Solovjeva. Administrativni tekstovi uvršteni u definirani korpus doktorskoga rada nastajali su od 1189. godine, odnosno od Povelje bana Kulina do posljednje povelje posljednjega bosanskog kralja Stjepana Tomaševića iz 1461. Rad obuhvaća i administrativne dokumente značajnijih feudalaca Bosne i Huma do kraja XVI. stoljeća. *Lišeni književnih atributa administrativni tekstovi spadaju u pismenost u širem smislu, ali im njihova originalnost priskrbuje posebno mjesto u jezičnom razvoju. Oni su važan izvor za istraživanje povijesti određenoga razdoblja* (Gabrić-Bagarić 2004: 2). U jeziku administracije mnogo je živog narodnog govora, zapadnoštokavskog (kancelarije bosanskih banova) i istočnoštokavskog (kancelarije humskih knezova) naslojavanja. Broj povelja i darovnica je velik (130), što pokazuje i intenzitet društvenog, političkog i ekonomskog života Bosne i Huma, u čemu Bosna i Hercegovina ne zaostaje za ostalim srednjovjekovnih državama iz regije.

U poveljama bosanskih vladara trgovci se, za razliku od ostalih kategorija stanovništva, uopće ne

spominju. Takva pasivnost utjecala je na njihovu eonimsku anonimnost i činjenicu da nisu uzimani u obzir kao važan činitelj u privrednom životu gradskih naselja srednjovjekovne Bosne. Vrijedni podaci za proučavanje bosanskohercegovačke onomastike prethodno naznačene vrste sačuvani su jedino u Dubrovačkom arhivu. Građa iz Dubrovačkog arhiva otkriva postojanje, identitet i mjesto stacioniranja domaćih trgovaca srednjovjekovne Bosne. Intenzivnija rudarska proizvodnja u Bosni i Humu, a s njom i trgovina, pridonijeli su većem i brojnijem uključivanju domaćih ljudi u kreditno-trgovinske poslove, naročito s Dubrovčanima, od XIV. stoljeća. O zaduženjima Bosanaca najviše podataka daju notarske knjige *Debata Notaire* i *Diversa Cancellariae*. Tu su i brojni arhivski podaci o sklopljenim ugovorima, o trgovinskim društvima (*colegantiama*), priznanice o podmirenju dugova, ugovori o ustupanju potraživanja, primanju depozita, a nekada i uz tužbe u zapisima kancelarije dubrovačkog Kaznenog suda, u tzv. *lamenatama*, odnosno *Lamenta del Criminale*, *Lamenta de Intus et Foris*, *Lamenta de Intus*, *Lamenta de Foris* i *Diplomata et Acta*, što je svojevrsna crna kronika dubrovačkog dnevnog života, a sudionici u tim procesima, puk dubrovački i bosanskohercegovački trgovci, u svojim službenim svjedočenjima ostavili su imena vlastelina (plemkinje izuzetno rijetko), odnosno, identitete znamenitih ljudi prošlih vremena.

U srednjem je vijeku kreditiranje opća pojava i temelj trgovine na Balkanu, pri čemu je Dubrovnik bio vrlo važno središte kreditne trgovine. Između ostalih, i ljudi iz Bosne uzimali su na kredit gotov novac i robu. Dugovi registrirani u knjigama zaduženja (*Debata Notarie*) između ostaloga donose imena, prezimena i mjesta stacioniranja najamnika. Na osnovi notiranih zaduženja moguće je odrediti na kojim mjestima (os prostora – toponimi) i u kojem obimu (os vremena – antropnimi) je domaći element bio aktivan, i to za duži period.

Građa će biti razvrstana i obrađena pomoću suvremenih jezikoslovnih metoda. Deduktivnom metodom nastoji se doći do zaključaka na temelju pojedinačnih onomastičkih činjenica koje se obuhvaćaju dosljednom i sustavnom primjenom induktivnog načina zaključivanja. Polazi se od izučenog korpusa, povijesnoga, književnog i lingvističkog, prema neizučenom imenoslovnom, unutar kojeg će se prepoznatljive karakteristike sistematski analizirati, klasificirati da bismo našli relevantne zaključke. Deskriptivnom metodom će se izvršiti detaljan opis onomastičkih karakteristika: razvoja antropnimske formule, motivike i strukture imena, semantičkih, morfoloških (s posebnim naglaskom na tvorbene modele) i fonoloških obilježja. Komparativnom analizom utvrdit će se u kojoj je mjeri onimski element rasprostranjen u geografski susjednoj i genetski srodnoj onomastičkoj građi. U usporednoj će se analizi primijeniti poredbena metodologija istraživanja udjela „staroga“ i „novoga“ u odnosu na praslavensku i staroslavensku onomastičku tradiciju.

Specifičnost odabranog metodološkog pristupa se ogleda u činjenici sinkretizma, formalnom združivanju dvaju različitih tipova izvora (isprave i stećci / epigrafika) čime se proširuje uzorak i pridonosi relevantnosti očekivanih rezultata istraživanja. Osim toga, *novum* istraživanja predstavlja ekstenzivnost ekscerpirane građe u dijakronijskom i sinkronijskom smislu (od X. do XVI. stoljeća i s obzirom na prostorno kontakna i srodna kulturna područja).

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Budući da nije provedena cjelovita i sustavna onomastička analiza na reprezentativnom uzorku srednjovjekovnih bosanskohercegovačkih spomenika, doktorski rad predstavlja prvo poglavlje na tom putu. Očekuje se da će rezultati deduktivnoga, deskriptivnoga i komparativnoga pristupa istraživanju definirana korpusa pridonijeti bosanskohercegovačkoj filološkoj znanosti u cijelosti, osobito aspektima koji se odnose na onomastiku i opći značaj imenovanja. Očekuje se da će istraživanje poduprijeti i unaprijediti istraživanja bosanskohercegovačkoga srednjovjekovnog jezika primjenom poredbene metodologije utvrđivanja „starih“ i „novih“ jezičnih osobitosti, u odnosu na bosanski narodni jezik i prežitke staroslavenske književne tradicije u njima, ali i praslavenske usmene tradicije. Doktorski rad će pridonijeti i novim znanstvenim spoznajama ne samo iz južnoslavistike nego i iz slavistike odnosno povijesti slavenskih jezika općenito.

Rezultati istraživanja, osobito konkordancijska lista, u budućnosti će poslužiti kao izvor/grajda daljnjim istraživanjima koji prekoračuju granice jezikoslovlja (antropologija, povijest, geografija) i potiču interdisciplinarnost i znanstveni dijalog zemalja u regiji.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

- Bešlagić, Šefik, *Stećci i njihova umjetnost*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo, 1971.
- Brozović Rončević, Dunja, Amir, Kapetanović, *Onimi u srednjovjekovnom pjesništvu na starohrvatskome jeziku*, *Folia onomastica Croatica*, 18, Zagreb, 2009., str. 53–119.
- Brozović Rončević, Dunja, *Toponomastičko nazivlje između jezikoslovlja i zemljopisa*, *Folia onomastica Croatica*, 19, Zagreb, 2010., str. 37–46.
- Dizdar, Mehmedalija Mak, *Stari bosanski tekstovi*, Svjetlost, Sarajevo, 1969.
- Frančić, Anđela, *Nasljednost osobnih imena*, *Folia onomastica Croatica*, 6, Zagreb, 1997., str. 41-62.
- Frančić, Anđela, *Onomastička svjedočenja o hrvatskome jeziku*, *Povijest hrvatskoga jezika*, Društvo za promicanje hrvatske kulture i znanosti Croatica, Zagreb, 2009., str. 211-259.
- Gabrić-Bagarić, Darija, *Crkvenoslavensko i narodno u bosanskohercegovačkim epigrafskim spomenicima od 12. do 18. stoljeća*, Drugi Hercigonjin zbornik, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2005., str. 113-128.
- Jurić-Kappel, Jagoda, *Bosna u ogledalu starije pismenosti*, Wien, Edition Liaunigg, 2013.
- Leksik prezimena Socijalističke Republike Hrvatske*, Institut za jezik, Zagreb, 1976.
- Nakaš, Lejla, *Konkordancijski rječnik ćirilskih povelja srednjovjekovne Bosne*, Filozofski fakultet u Sarajevu, Sarajevo, 2011.
- Skok, Petar, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, JAZU, Zagreb, 1971.
- Smailović, Ismet, *Muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini*, Institut za jezik i književnost, Sarajevo, 1977.
- Šimić, Marinka, *Jezik srednjovjekovnih kamenih natpisa iz Hercegovine: natpisi pisani hrvatskom ćirilicom*, Matica hrvatska, Sarajevo, 2009.
- Šimunović, Petar, *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*, Golden marketing, Zagreb, 2009.
- Žagar, Mateo, *Grafolingvistika srednjovjekovnih tekstova*, Matica hrvatska, Zagreb, 2007.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 12.02.2014.

Potpis
Indira Šabić

Napomena

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

